

Con đ ng đi t i t do càng ngày càng m r ng cho m i dân t c. Ch c n đ ng d y lên đ ng !

Tháng 8 năm 1945, đ nh Th chi n hoàn toàn ch m đ t t Âu sang Á.

Cu c chi n ác li t kéo dài năm năm cùng v i nh ng hành đ ng có tính cách di t ch ng đã đ i i không k xi t điều tàn tang t c. Nhi u đô th và trung tâm chi n l c Đ c, Nga Sô và Nh t B n đã tr thành nh ng bãi chi n tr ng đ nát hay nh ng cánh đ ng ma quái v i c trăm ngàn ng i ch t cùng lúc d i bom nguyên t hay nh ng tr n m a bom. Nh ng r i hoà bình đã đ n. Nhân lo i v a thoát kh i m t c n ác m ng dài th phào nh nh m. M t bình minh r ng r đang dâng lên chan hòa muôn ánh hào quang và hy v ng nh b ng s ng l i kh p n i. Ngo i tr m t ch : Vi t Nam, n i s b t h nh đ n t l i nh bao nhiêu t ng mây đen cùng nhau kéo đ n che ph m t góc tr i. M t n c Vi t Nam tr c đ y g n nh đ ng ngoài cu c chi n.

Th t v y, dù ác chi n di n ra trên Thái Bình D ng gi a M , Nh t, Đông D ng v n t ng đ i đ c yên n v i th nh tho ng vài v oanh t c nh c a Không l c Hoa K vào các v tr i và đ ng giao thông b nghi ng có quân đ i Nh t qua l i. Nay, gi a tháng tám 1945, Nh t B n v a đ u hàng, chi n tranh th gi i hoàn toàn ch m đ t thì Vi t Nam l i lên c n s t đ d i.. Toàn thân rung đ ng vì ch a h i ph c đ c sau m t n n đ i, ch t h n c tri u ng i i Mi n B c c a đ t n c. M t c n s t chính tr ch a t ng x y ra vì cho đ n b y gi dân Vi t ch a có lúc nào đ c quy t đ nh s ph n c a mình trong su t tám m i năm d i s đô h c a Pháp. Tháng tám 1945, cu c n i chi n Vi t Nam b t đ u. Cu c n i chi n gi a hai phe qu c c ng v i c kh i Công s n qu c t l n l t đ ng sau l ng c ng s n Vi t Nam nh m t h u c v ũng ch c và b n b trong lúc vài n c Tây ph ng đ ng đ u là Hoa K h tr phe qu c gia chi n đ u đ b o v t do cho dân t c Vi t Nam ch ng l i s bành tr ng c a Đ qu c đ b ng b o l c c a m t cu c xâm lăng công khai và tr c di n. Ba m i năm sau, đúng ngày 30 tháng t 1975, cu c n i chi n ch m đ t trên bình di n quân s . C ng s n hoàn t t cu c xâm lăng Mi n Nam, th c hi n m c tiêu bá ch n c Vi t Nam, kh ng ch c bán đ o Đông D ng. Cũng đúng ba m i năm sau ngày thôn tính Mi n Nam, c ng s n Vi t Nam «trân quý» h n bao gi c nh ng ng i Vi t qu c gia h i ng ai, nh ng «khúc ru t xa ngàn d m» đã đ ti n v đ c u giúp đ ng bào và quê h ng nghèo kh , có lúc g n suy s p d i s th ng tr c a h . Nh ng Vi t ki u n c ngoài mà nh ng năm tr c đây h còn xem nh thù đ ch và gán cho đ m i danh t x u

xa nhút trong kho tàng văn chương tuy t v i c a h .

Ba m i năm n i chi n qu c c ng đ c ti p t c b i ba m i năm c a m t cu c đ i đ i và cu c «đ i chi n th ng mùa Xuân 1975» đã thành công l n lao trong s nghi p. đ ào đ c m t cái h sâu th m đ ch n vui t ng lai c a c dân t c. Không th nào làm khác h n, năm 1986, c ng s n bu c lòng «đ i m » đ mong thoát c nh kh n cùng vô ph ng c u ch a ng ai tr m t ph ng đ c nh t là ch i b ch nghĩa c a h , m t ch nghĩa mà h đã th ph ng và không ng n ng i hy sinh x ng máu c a đ ng bào đ ph c v cho đ n khi m ng v tan tành. Ph ng đ c nh t y là ch y theo k c u thù đ qu c t b n, áp đ ng chính sách kinh t th tr ng c a chúng nó và van xin đ m i th , kh p m i n i. Không theo không đ c vì đây là sinh l cu i cùng sau khi con đ ng cách m ng, b o l c và chi n tranh kéo dài ba m i năm mà đ ng C ng s n Vi t Nam v ch ra đã rõ ràng là m t t l cho toàn dân Vi t. Đây là bài h c l n nh t, đ t giá nh t, dành cho ng i c ng s n Vi t Nam bên c nh nh ng bài h c khác mà nh ng ng i qu c gia chúng ta c n suy nghi m, và sau cùng, nh ng bài h c mà Hoa K cũng nh gi i trí th c và ng y trí th c t khuynh Tây ph ng nên thành kh n và khiêm cung h c h i đ cho l ch s đ ng tái di n, tránh đ c ph n nào kh đau cho nhân lo i.

I. NH NG BÀI H C C A L CH S C N Đ I THEO TH T TH I GI AN C A CÁC BI N C T 1945

A- Giai Đ n 1945 – 1954: T Đ c L p Đ u Tiên Đ n Chia Đ i Đ t N c

Nh ng Nét Chính C a Tình Hình :

1- Các Bi n C T g n 9 gi t i m ng 9 tháng 3, 1945, trên toàn cõi Đông D ng, quân đ i Nh t (còn g i là quân đ i Thiên Hoàng) b t ng t n cùng lúc các c quan đ u nã c a chính quy n Pháp, các c s quân s , và cu c kháng c c a quân Pháp không kéo dài quá m t ngày ng ai tr vài cánh quân thoát đ c sang Trung Hoa. Ngày 10 tháng 3, đ i di n Nh t Hoàng, Đ c s Yokohama đ n loan báo cho Vua B o Đ i quy t đ nh c a Nh t trao hoàn đ c l p cho Vi t Nam, t m th i gi i h n B c và Trung K , riêng Nam K thì Nh t t m th i ki m soát cho đ n khi h t chi n tranh. Ngày 12 tháng 3, Vua B o Đ i trao cho đ c s Nh t b n tuyên cáo đ c l p c a n c Vi t Nam. Nhà Vua nh nhà ch c trách Nh t tìm ông Ngô Đình Di m đ m i l p chính ph nh ng sau ba tu n l , đ c s Nh t cho bi t không tìm đ c. Th c ra, Nh t không mu n ông Di m làm Th t ng vì bi t ch c ông Di m không ph i là ng i d nh ng b , đ th a hi p, có th gây tr ng i cho h sau này. Ngày 17 tháng 4, ông Tr n Tr ng Kim , thanh tra ti u h c, l p chính ph . Ông Kim b Pháp đ a b t nên đ c Nh t đ a sang Singapour t m

trú, nay đến c Nh t mang v gi i thi u v i Vua B o Đ i. Đây là chính ph đ u tiên c a n c Vi t Nam đ c l p, qui t nhi u nhân v t trí th c khoa b ng nh lu t s Tr n văn Ch ng, B tr ng Ngo i giao, lu t s Vũ văn Hi n, B tr ng Tài chánh, lu t s Tr nh đình Th o, B tr ng T pháp, bác sĩ H Tá Khanh, B tr ng Kinh t , Th c sĩ Hoàng xuân H n, B tr ng Giáo d c, lu t s Phan Anh, B tr ng Thanh niên, bác sĩ Vũ Ng c Anh, B tr ng Y t và C u t Xã h i, K s L u văn Lang, B tr ng Công chánh, Giao thông, y sĩ Tr n đình Nam, B tr ng N i v , y sĩ Nguy n h u Th i, B tr ng Ti p t . Ngày 16 tháng 8, đ c s Nh t đ n loan báo cho Vua B o Đ i hay Nh t Hoàng v a ra l nh ng ng chi n và giao hoàn Nam K l i cho Nhà Vua. Ngày hôm sau, nhà ái qu c Nguy n văn Sâm đ c Nhà Vua b nhi m làm Khâm sai Nam K nh ng trên đ ng v Nam nh m ch c, ông đã b c ng s n sát h i. Ngày 18, Th t ng Tr n Tr ng Kim kêu g i các đoàn th chính tr « đoàn k t trong tinh th n th ng nh t đoàn k t qu c gia...» trong lúc Nhà Vua g i đi n văn cho các lãnh t các n c Đ ng Minh Hoa K , Anh qu c, Pháp và Trung Hoa Dân qu c xin công nh n n c Vi t Nam đ c l p. B c đi n vẫn không đ c h i âm, có l vì Vua B o Đ i và chính ph b Đ ng Minh xem là đã h p tác v i đ ch (Nh t B n). Trong su t m y tu n l quy t đ nh này, gi a lúc c ng s n đ i b ng hi u Vi t Minh h at đ ng ráo ri t, đ c bi t Hà N i, chính ph không đ a ra m t bi n pháp nào c th đ tr n an đ lu n đang hoang mang t t đ , cũng không tác đ ng tinh th n công ch c và các l c l ng quân s và c nh sát đ i quy n, dù không hùng h u nh ng v n th a s c đ i phó v i tình th , ch a k quân đ i Nh t đ c l nh c a Đ ng Minh duy trì an ninh tr t t s n sàng h p tác v i chính ph . Không có đ c m t m ng l i tình báo, không hay bi t gì c v nh ng h at đ ng c a Vi t Minh, Nhà Vua và chính ph m t tinh th n m t cách d d dàng tr c nh ng tin đ n đ i do Vi t Minh tung ra, qua nh ng cán b « võ trang tuyên truy n », võ trang thô s v i m t ít súng l c, nhi u cái r r t, th nh th ang b k t đ n không x đ ng đ c. Không ki m soát đ c, chính ph « th n » tình hình, đ t n c nh m t cánh đ ng vô ch mênh mông! Theo l i c a chính c u Hoàng B o Đ i k l i m t cách thành th t, th nh tho ng r t th t thà, trong cu n h i ký c a ông, Con R ng An Nam (Le Dragon d'Annam) xu t b n năm 1979 t i Pháp, ngày 23 tháng 8 (1945), chính ph bi n đầu m t, đ Hoàng Đ m t mình trong hoàng cung v i vài ng i c ng s thân tín và m t toán lính gi c ng ra vào. Ngày hôm tr c, viên đ i tá ch huy quân tr n Nh t Hu đ n báo cho Nhà Vua là y đ c l nh c a b t l nh Đ ng Minh b o v hoàng cung và « nh ng ng i b n trong » và y đã ban hành nh ng bi n pháp an ninh, đ t các rào c n c u tr ng Ti n (ch n m t l i đi chính vào c a Th ng T và Thành N i, bên trong là hoàng cung). Nhà Vua t ch i s b o v , yêu c u tháo g các rào c n và cho m c a ra vào Đ i N i nh th ng ngày, vi n c không đ cho quân đ i ngo i qu c can thi p và đ tránh đ máu c a dân. T i hôm tr c, ch s B u đi n Hu đ n trình Nhà Vua m t b c đi n tín t Hà n i g i vào, th nh c u ông vui lòng làm m t c ch l ch s b ng cách trao quy n l i cho «nhân dân» nghĩa là cho ng i g i đi n tín ký tên m t cách vô danh «y ban nh ng ng i yêu n c đ i đi n t t c các đ ng phái và t ng l p nhân dân». Nhà Vua cho hoàng thân Vĩnh C n và ông Ph m kh c Hoè đi sẵn tin trong thành ph , nh ng không thu l m đ c tin t c nào chính xác và không bi t y ban, tác gi c a b c đi n tín đầu ra và g m nh ng ai. B v trong hoàng cung v ng l ng, Nhà Vua k ti p, «không bi t làm gì h n, đã v y, tôi g i m t đ i p văn trong kho ng tr ng nh v t m t cái chai xu ng bi n... Tôi g i cho y ban nh ng ng i yêu n c Hà N i l i phúc đáp c a tôi, s n sàng lùi b c, s n sàng hy sinh t t c đ th c hi n s đoàn k t và yêu c u các v lãnh đ o y ban đ n Hu cng s m cng t t cho vi c chuy n giao quy n hành». Cái chai c a Hoàng Đ v t xu ng bi n đã đ c v t lên l làng và chi u ngày 25 tháng 8, hai đ i đi n c a Vi t Minh, Tr n Huy Li u và Cù Huy C n đã có m t hoàng cung. Kho ng vài nghìn ng i, h u h t là công ch c và h c sinh, đ c tri u t p kh n c p đ n ch ng ki n bu i

lê thoái v và trao quy n c a Nhà Vua. M i m i l m tu i, còn là h c sinh trung h c, gia đình tôi trong Thành N i cách hoàng cung ch m t trăm mét trên đ ng B H c, sau này đ i thành Hàn Thuyền, nên tôi s m có m t trong đám đông t p h p trên sân c r ng gi a k đài đ s v i lá qu c k treo cao l ng l ng trong gió, và c a Ng M n, c ng chính c a hoàng cung, trên đó, chi u nay, m t bi n c l ch s đang x y ra, m màn cho t n th m k ch tr ng thiên c a dân t c. Chít khăn vàng và b n áo vàng, Hoàng Đ B o Đ i chính th c thoái v trao qu c n t ng tr ng quy n hành cho Tr n huy Li u và đ c Li u m i ra Hà N i làm C V n cho chính ph Vi t Nam Dân Ch C ng Hoà chính th c ra đ i m t tu n l sau, t c ngày 2 tháng 9, 1945. Th t v y, t n tr ng thiên th m k ch c a dân t c b t đ u t i c đô Hu . Hai m t đông và nam c a hoàng cung, hoa ph ng v th m ng c a tu i h c trò n đ y gi u mùa hè x Hu , th m ng đ u dàng v i mái tóc th c a nh ng đàn n sinh nón tr ng che m t th n thùng nh nh ng đàn b m tr ng tung bay m i chi u tan h c. Màu đ th m c a hoa ph ng v đã ph i nh ng ch cho màu đ máu h n thù c a nh ng lá c đ sao vàng xu t hi n Hu , t nay mang tr l i tên Thu n Hóa, cái tên mà Nhà Nguy n đã đ t cho thành ph này t m y th k và nay nh m t s r u c t hay thi u hi u bi t, c ng s n Vi t Minh l i mang ra x đ ng khi Nhà Nguy n v a t ch m đ t v i s thoái v c a Nhà Vua cu i cùng, B o Đ i. Tháng 9, 1945, quân Pháp tr l i Vi t Nam ngay t i Sài Gòn. Chi n cu c kh i s . Dù n c Pháp đã công b m t chính sách m i thay th qui ch thu c đ a (statut de colonie) Nam K và qui ch b o h (statut de protectorat) B c và Trung K b ng m t qui ch t ng đ i ti n b h n dành quy n t tr n i b (autonomie interne) – không đ c tr n v n- cho các qu c gia Vi t, C m-b t và Lào, chính sách m i này v n còn l c h u trong tình hu ng m i Vi t Nam mà chính ph và h u h t các gi i chính tr Pháp th đô Paris k c phe t không th m đ nh đúng m c đ c. T ngày 9 tháng 3, 1945 khi chính quy n Pháp b quân Nh t l t đ , không nh ng uy quy n mà uy tín c a n c Pháp cũng tiêu tan luôn. Dân chúng Vi t Nam, muôn ng i nh m t, trong đ u hôm s m mai, và nh t là sau khi Nh t B n đ u hàng Đ ng Minh , trao tr đ c l p và ch quy n hoàn toàn cho Hoàng Đ và chính ph Vi t Nam nh đã k tr c, dân chúng t B c đ n Nam đ u say s a v i ni m hnh di n c a đ t n c mình, c a t qu c mình t nay không b m t ngo i bang nào l n ép và khinh r n a, m t t qu c, m t qu c gia đ c l p, t ch . S ki n quân đoàn vi n chinh Pháp tr l i Vi t Nam đ c xem nh m t m u toan tái l p n n đô h c. Toàn dân, không còn phân bi t xu h ng chính tr , nh t lo t đ ng lên đoàn k t ch ng xâm lăng. V a thành l p xong chính ph đ c đúng ba tu n l , Vi t Minh c ng s n đã h ng đ c ngay cái khí th ch a bao gi có c a m i t ng l p dân chúng quy t tâm đánh đ u i quân thù. Không ai còn đ ý đ n nh ng chuy n khác n a. Cu c kháng chi n ch ng Pháp th c dân kh i s t Nam B (danh x ng m i thay th cho Nam K đ i ch đ m i) khi quân đ i Pháp ph i h p v i quân đ i Anh -đ n gi i gi i quân Nh t vùng Nam Đông D ng- b t th n xâm nh p các công s c a y Ban Hành chánh Nam B vào t i 22 r ng ngày 23 tháng 9, 1945. Ph n ng c a phía Vi t Nam hai ngày sau ch m ngòi cho m t cu c chi n không tránh đ c gi a Pháp và Vi t Nam. Đ n t i 19 tháng 12 năm sau, chi n tranh lan r ng trên toàn qu c. Chính ph H Chí Minh rút vào r ng ti p t c lãnh đ o cu c chi n đ u. Tr c đ y, ông H đã ký Hi p đ nh s b ngày 6 tháng 3, 1946 cho phép quân đ i Pháp đóng quân trên nhi u đ a đ i m Mi n B c, đ i l i Pháp công nh n Vi t Nam là m t n c t do, m t thành viên c a Liên bang Đông D ng (Fédération Indochinoise) và c a Kh i Liên Hi p Pháp (Union Française). Th nh ng l ch s c a cu c chi n tranh đ u tiên Vi t Nam, th ng đ c g i là Chi n tranh Đông D ng (1945-1954) không đ n gi n nh nhi u ng i nh n th y. Tôi đã ghi chú t đ u cu c chi n tranh ba – m i năm (1945-1975) là m t cu c n i chi n gi hai phe qu c c ng. M t cu c n i chi n gi a nh ng ng i Vi t theo ch nghĩa c ng s n mu n nhu m đ đ t n c Vi t Nam t khi đ ng C ng s n Đông D ng đ c thành l p năm

1930, và những người Việt quốc gia không chấp nhận chủ nghĩa cộng sản, quy tụ tâm tranh đấu bõ o và đả c lập, từ do cho dân tộc. Sự tham dự của ngoại bang, Pháp, Mỹ, Tàu, Nga v.v.... không làm mất tính chất nội chiến này mà chỉ mang thêm, với sự hỗ trợ của ngoại bang dành cho mỗi phe dài dài theo cuộc chiến, mất tính chất chiến lược quốc tế, tóm gọn: cộng sản muốn bành trướng Đông quốc Đông phương miền Đông Nam Á Châu với tên lính tíu phong cộng sản Việt Nam và người cộng, Thủ giới Tự do Đông phương là Hoa Kỳ muốn ngăn chặn làn sóng đỏ biên thù Việt-Hoa sau khi Mao Trạch Đông đã chiếm lĩnh Trung quốc cuối năm 1949. Riêng đối với Pháp, cần phải phân tách cuộc tham chiến ở Việt Nam ra hai giai đoạn. Giai đoạn một, từ lúc trở lại Đông Dương tháng 9, 1945 cho đến giữa năm 1947 họ mong muốn biến sự c m nh h n là thuyết phục lôi cuốn Việt Nam vào Liên Bang Đông Dương như một nước tự trị và giai đoạn hai từ 1948 trở đi, càng ngày càng lún sâu vào cuộc chiến họ chỉ còn mong Việt Nam rơi trong Khế i Liên Hiệp Pháp với tư cách một quốc gia liên kết (Etat associé) để c lập, từ do, một công thức tự trị với «Khế i thịnh vượng chung» (Commonwealth) qui tụ trên nguyên tắc tự nguyện Anh quốc và những thuộc địa cũ của Đế quốc Anh ngày trước nay đã được trao trả để c lập mà không phải trả qua một cuộc chiến tranh nào cả. Đây là một điểm h t s c quan trọng cần nhận nhận trong lịch sử của nước ta thời : sau khi Thủ chiến thắng hai chế m d t, họ u h t các nước b trở của các đế quốc Tây phương đều được tự do trao trả để c lập mà không phải phí phạm xương máu, ở Á Châu như Hàn quốc, Nam Dương, Phi-luật-Tân, Mã Lai, Tân-gia-Ba, ần Đ, ở Trung Quốc Đông, họ nhận được các nước Phi Châu ngoại trừ Algérie với những lý do riêng của trường hợp này, nơi mà nhu cầu họ người Pháp đã đem cả, lập nghiệp và tự h n c t h k Pháp đã xem như một lãnh thổ, một thực địa h ! Đối với Việt Nam, nhận được để c lập đã được trao trả dù cho toàn vẹn ngay trước c khi chiến tranh chấm dứt và giữa tháng 8, 1945 và a đưa hàng Đông Minh hôm trước, hôm sau Nhật Bản giao trả nước Nam Kỳ cho Vua và chính phủ Việt Nam như đã trình bày. Cái gọi là «cách mạng mùa thu 1945» của Cộng sản Việt Nam được biến hình Việt Minh chỉ là một v đ o chính chính trị dành lấy chính quyền từ một nhà Vua và một chính phủ khi p nh c Cuộc chiến tranh kết thúc hoàn toàn không phải là một cuộc chiến tranh dành để c lập vì, như đã trình bày, Việt Nam đã được để c lập rồi và khi quân Pháp trở lại Đông Dương, họ Vua Bảo Đại và chính phủ của Nhà Vua còn tồn tại, thì chức chế n s có những cuộc th ng ngh r t khó khăn với Pháp những chung cuộc, Việt Nam vẫn duy trì nhận được để c lập và r t co th gia nh p Khế i Liên Hiệp Pháp lúc bấy giờ. Ti n trng giới thiệu các đế quốc Tây phương đã được các nước Đông Minh chấp nhận trước khi thủ chiến thắng chế m d t và nước Đông minh quan trọng nhất là Hoa Kỳ, đang còn d i quy n lãnh đ o của Tầng Tầng Roosevelt, r t c ng quy t trong d đ nh này, nhất là đối với Đông Dương mà Roosevelt quan tâm để c bi t và nhu cầu lúc còn sống là như c nh nước Pháp. Đây là một trong những nguyên nhân tiềm ẩn của thái độ của nước Pháp, Đông minh những không thân thiện với Hoa Kỳ. Những từ năm 1950, trước làn sóng đỏ đã tràn đến biên giới Việt-Hoa, cuộc chiến hoàn toàn thay đổi tính chất và Hoa Kỳ san sẻ gánh nặng quân sự, vũ khí để lo và tài chánh cho chính phủ Pháp để tăng cường lực lượng chiến đấu chống cộng sản ở Đông Dương trước một kẻ địch b ng nhiên m nh h n lên do sự hỗ trợ không giới hạn của Mao Trạch Đông. Trung Quốc trở thành một hậu c vĩ đại cho Việt Minh. Chiến tranh du kích đã trở thành thực tế. Được huấn luyện, trang bị và tiếp liệu đầy đủ, lực lượng quân sự của Việt Minh đã bước vào giai đoạn triển khai chiến đấu trung đoàn, tiểu đoàn, đơn vị, đơn vị, đơn vị. Về phía quốc gia, các lực lượng quân sự cũng được tổ chức qui mô. Quân đội quốc gia Việt Nam được thành lập nhanh chóng và chiến đấu bên cạnh quân đội Liên Hiệp Pháp ở nhu cầu một trận, Đông thổ i đ m nh n p h n n nh m và b o và di n đ a. Cuộc chiến thắng chế m d t với hiệp định Genève ngày 20 tháng 7 năm 1954 phân chia tạm thời Việt Nam thành hai miền Bắc Nam như chúng ta đã biết với sông Bến

Hội vĩ tuy n 17 làm ranh giới. Công sự n đã chi m đợc mọt nĩa đợc nợc. Dù đợc tợ do lĩa ch n, không mọt thợng dân nào ợ mi n Nam ra mi n Bắc trong lúc mọt tri u đợng bào tợ Bắc di cợ vào Nam đợ đợc sợng đợi chợ đợ tợ do, mọt cuợc di cợ lợn lao thợc hi n trong vòng mợi tháng nhợ chợa tợng xợy ra trong lợch sợ Vi t Nam. Bắc màn sợ t đã hợ xuợng trên mi n Bắc thân yêu cợa tợ quợc.

Nhượng Bài Hộc:

Tợ mọt giai đợc n đợy bi n đợng đợa đợn cợnh phân chia đợc nợc nhợ vợa trợi qua, chúng ta có thợ rợc ra nhi u bài hộc vô cùng quan trợng và hợu ích, theo thợ tợ thợi gian cợa các bi n cợ.

Vua Bợo Đợi và chính phợ Trợn Trợng Kim(tháng 3-tháng 8,1945): Làm chính trợ, đợc bi t trong cợng vợ lãnh đợo quợc gia, lãnh đợo chính phợ, là phợi giợ vợng lòng can đợm, không lợi bợợc trợợc hi m nguy, không đợ mọt tinh thợn trợợc đợe đợa. Lãnh đợo là tiên li u nhợng bi n chuy n có thợ xợy ra đợ ngăn ngợa trợợc, đợ chu n bợ đợi phợ, làm chợ đợng tình thợ và nợm lợy thợi cợ. Khi có chính quy n trong tay, phợi liên tợc hợu hi u hóa guợng máy Nhà nợợc cũng nhợ quân lợc, không ngợng cợi ti n, không ngợng sợa sai.. Cợn bợn trí thợc là mọt cái vợn quý nhợng tợ tợợng, ki n thợc phợi đi đợi vợi hành đợng có kợ hoợch cợ thợ nợu không thì e sợ rợi vào tình trợng cợa nhợng hợ nhợo cợa mọt thợi xợa. Nợu Vua Bợo Đợi và chính phợ Trợn Trợng Kim hành sợ nhợ vợy, Vi t Minh không thợ dành đợợc chính quy n và lợch sợ cợn đợi đã có thợ theo mọt chi u hợợng khác.

Các Đợng Phái Quợc Gia: Đã hoợ tợ đợng tợ nhi u năm trợợc, đáng lợ các chính đợng quợc gia phợi ra tay hành đợng, liên kợ t vợi chính phợ đợ giợ vợng chính quy n, hợợng đợn quợn chúng đang hợng say đợc lợp tợ do, ợng hợ chính quy n tợi vợ. Dù chính phợ có yợu đi nĩa – đi u khá rợợt – các chính đợng phợi thúc đợy chính phợ, dùng mợi áp lợc đợ trợn tợnh chính phợ và Nhà Vua và cùng nhau làm vi cợ. Chúng ta cũng không quên rợng Vi t Nam Quợc Dân Đợng rợ tợ thân gợn nhợ đợng chí vợi Quợc Dân Đợng Trung Hoa đang lãnh đợo và quân đợi Trung Hoa cợa Thợng Chợ Tợợng Giợi Thợch đã đợợc Đợng Minh giao phó trách nhi m giợi giợi quân đợi Nhợ tợ Mi n Bắc. Mọt thợ lợc không thợ lợn hợn lúc bợy giợ cũng nhợ trong suợ tợ thợi gian quân đợi Trung Hoa đợng ợ ngay thợ đợ Hà Nợi. Đợng Đợi Vi t cũng có tợ chợc và hoợ tợ đợng ợ Mi n Bắc trong đợu thợp niên bợn-mợi. Có lợ nhợng vợn đợ nợi bợ cợa mợi đợng, hợp tác giợa hai đợng, cợng tác vợi Vua Bợo Đợi và chính phợ Trợn Trợng Kim, không đợợc giợi quyợ tợ lạnh chợng kợp thợi chợng trong lúc tình thợ bi n chuy n rợ tợ lạnh nhợ đã trờng bày. Mọt hành đợng đợan kợ tợnh tợ trí giợa nhợng nhà lãnh tợ quợc gia đã không xợy ra trong giợ phút quyợ tợ đợnh cợa lợch sợ khi n cho cợng sợn thành công đợ dàng, đợ dàng quá hợn hợ đã đợ li u. Đây là mọt bài hộc lợn cho tợ tợ cợ chúng ta và đợc bi t cho nhợng ngợợi trong chúng ta đang tợ gợnh giợ đợy mọt trách nhi m trợợc quợc dân.

Cộng sản Việt Nam: Thành công tranh đoạt đất đai chính quy định tháng 8 năm 1945, Cộng sản Việt Nam bắt đầu dồn dân tịc vào một cuộc phiêu lưu gần mười năm, hy sinh hàng trăm ngàn sinh linh, tàn phá hơn một nửa đất nước cho đến ngày sụp đổ chia đôi thành hai miền Nam Bắc tháng 7 năm 1954. Sự tôn thờ mù quáng và áp đặt một chủ nghĩa ngoại lai trên một dân tộc là một điều cực kỳ đáng tránh vì trước hết, hành động ngang ngược này là một quy định do duy và là của chính cộng đồng người dân trong nước. Sự áp đặt chủ nghĩa hay chủ thuyết đã khiến cho họ quên mất chính họ và nó với chủ nghĩa quốc-xã của Hitler và chủ nghĩa cộng sản hay xã hội chủ nghĩa của Lenin và Staline rồi đến các lãnh tụ kế tiếp đến Cộng-mệnh cho đến khi Gorbatchev lên cầm quyền. Nhưng nước vẫn minh tinh tinh trong thế giới không làm nhũn mà chỉ để cho rõ ràng rằng một mục tiêu không thay đổi và có lợi cho tất cả mọi người dân trong nước bắt đầu nhận được khuyến khích nào : tự do, dân chủ, công bằng xã hội và phúc lợi của toàn dân. Dân quy định và nhân quyền được các thế lực hóa trong các mục tiêu này. Đế quốc Nga Xô, các nước cộng sản ở Đông Âu và Á Phi ngoại trừ Cuba, Bắc Hàn, Trung Cộng, Việt Nam và Lào đã sụp đổ nhanh chóng vì áp dụng một chủ nghĩa sai lầm không phù hợp với nhân tính và đi ngược lại với tiến hóa tự nhiên của nhân loại. Đây là một bài học lớn cho đảng Cộng sản Việt Nam. Tôi chắc họ đã hiểu rằng vì quy định riêng tư của những người lãnh đạo, họ không muốn xét lại toàn bộ chế độ. Sự chần chừ và chậm trễ của họ càng làm cho dân nổi thêm và nguy hiểm cho chính họ khi dân chúng nổi dậy theo nhau đứng lên thức hiên lý sự thay đổi chế độ. Thế nhưng một thời, sai một chút, mang tội muôn đời, những người cầm đầu đảng đảng Việt Nam cần suy ngẫm đến điều kiện này của lịch sử.

B- Giai Đoạn 1954-1975 : Tội Di Cấn Đồn Di Tịn

Nhãn ng Nét Chính Cả Tình Hình :

Trước Hà Nội chính của đất đai bao lâu Cộng sản đã chuẩn bị phát động với đầu tư «địa chủ, công hào, ác bá » trên Miền Bắc với một kế hoạch rõ ràng để phân phối. Áp dụng đúng lý do của Mao Trạch Đông, mà cuộc đầu tư trên địa chủ đã giết hại hàng chục triệu người. Dân chúng hai miền Hà Tĩnh, Nghệ An, quê quán của ông Hồ Chí Minh, vốn là lò của cách mạng vô sản, đã từng lập xô-viêt Nghệ Tĩnh trong các cuộc nổi dậy từ tháng 5, 1930 đến tháng 10 1931, dân Nghệ Tĩnh nổi dậy một lần nữa những lần này, để chống đối đối đối đối mặt sự đàn áp quân đội nhân dân phân phối đất đai phân phối ! Nhưng rồi đảng bào Miền Bắc cũng không được yên trong cơn khốn cùng. Cuộc xâm lăng Miền Nam được khi sự chuẩn bị. Gần một nửa của chế độ xiết chặt hơn nữa. Đã không bao giờ được ăn no, dân chúng từ đây còn phải chịu đựng sự bóc lột của bọn, Cuộc chiến xâm lăng kéo dài mười lăm năm đã gây nên một phí không kể xiết về nhân mạng cũng như đã làm tiêu tan không kể hết được tài sản của dân và của nước. Hàng triệu người đã nằm xuống vì bom đạn, gươm đao, kẻ sinh Bắc từ Nam vùi thân trong rừng

thờm, ngườihy sinh chiếndu chặngxâm lăng bởov Miếnnam tởdo, dân ch. Tởi Miếnn Bởc, dân phởi rấmrởp tuầnlớnh Đởng và nhà Nởc, và không có mớtbởn đởng nào đáng k, ngay cở cái chớtcởa ông Hở chí Minh đởu tháng chín 1969 cũng không gây nên xáo trởn đáng kở trong hàng ngở lãnh đởo. Ngườicởi, tở khi đởt nởc bở phân chia năm 1954, Miếnnam phởi trỏiqua nửubởn đởng nỏibở nghiêm trởng, có lúc gởn tan rã, trở thành mớtcỏn mỏi đở dằg cho cởng sỏn xâm lỏcc. Hoa Kở phởi đở quân vào đở cởu vẫntình hình nhở chúng ta đã biếtt. Bởn đởng đáng kở đởu tiên là mỏu toan phởn lỏn cởa tởng Nguyễnvăn Hỡnh, Tởng tham mỏu trỏng quân đởi quỏc gia muởn lỏt đở Thở Tởng Ngỏ Đỡnh Diểm, hai tháng sau khi ông Diểm vở nỏccỏp chính phở do sỏc lỏnh cởa Quỏc Trỏng Bở Đởi bở nửim ông làm Thở Tởng vởi toà quyỏn chính trở, hành chính và quân sỏ. Dân Tây, vở Đởm, sĩ quan cởa quân đởi Pháp « bởtt phẩi » qua chở huy quân đởi quỏc gia tở khi mỏi thành lỏp, ông Hỡnh không chỏu khếp mình trong kỏ luốtt quân đởi và kỏ luốtt quỏc gia đở phởi làm vớccỏi quyỏn cởa mớtt ông Thở Tởng không kiểng nỏ ông nhở các Thở Tởng khác trỏcc đởy, chỏa kở ông Diểm vởn lủnlủn ra mớtcặngx Tây thỏc dân tở khi ông Diểm cỏn làm Thởng Thở trong trỏi u đỡnh Huở thỏi Pháp thuỏc. Thỏtbỏi, tởng Hỡnh đởcc Quỏc Trỏng Bở Đởi gỏi sang Pháp và lủnlủn tởi Pháp sau mớtmỏu toan trỏ vở đởy lỏn lỏn thỏ hai nhặngx thỏtbỏi ngay ở biểngiỏi. Bởncỏ thỏ hai cũng lỏi là mớtmỏu toan lỏt đở ông Diểm nhặngx lỏn này ông đã là Tởng Thởng nỏn đở nhỏtt Cởng Hỏa. Cũccỏo chính hỏtt này, ngày 11 tháng 11, 1960, lỏi đởa mớtsỏ sĩ quan đứttừ hay đứ ngoỏiquỏc cùng vớivỏi chính trỏ gia đứnh lứ đởn nỏivụ. Nhặngx tởc ngỏ Pháp có câu «có hai thỏ phỏi có ba » (jamais deux sans trois) nỏn lỏn này, cũccỏo chính thành cỏng vớisỏ nhứng tay cởa chính phở Mỏ thỏi Tởng Thởng Kennedy và vớisỏ thỏc hiểncỏa mớtsỏ tay sai ngườivỏi Viểtt. Ngày 2 tháng 11, 1963, Tởng Thởng Diểm cùng bảo đở, ông Ngỏ Đỡnh Nhu, Cỏ Vởn chính trỏ, bở hỏ sát. Hai tuởn sau, tởi thành phỏ Dallas, Hoa Kở, Tởng Thởng Kennedy bở ám sát. Giạidỏn Ngỏ Đỡnh Diểm chỏm đởtt. Miếnnam suýt rỏivỏo vớccặm. Viểtt Cởng nỏilẻn đánh phá nửunỏi. Hỏ thặngxỏp chiếnlỏccỏ phá bở bởi chính quyỏn mỏicỏa Hỏ Đởng quân nhậncách mặngx.Nửusỏ quan và cỏng chỏc chặngx cởng tích cỏccỏi chính quyỏn cũ bở bởtt bở giam cỏm. Nửucỏn bở cởng sỏn quan trỏng đằg bở giam giỏ đởccỏ thỏ ra vớ đứu kiểnmớtt cách mớám. Nửuvỏ tởng tiểnvỏ chiểm đởtt tài sỏnxỏy ra ở nửunỏimỏn nhậnbở chỏp mỏ «làm kinh tài cho gia đỡnh hỏ Ngỏ». Trỏccỏ tình trỏng suy đởilạnh chỏng cởa Miếnnam và mớtsỏ tin tởc vớ sỏ mớcnỏicỏa vớ tởng lãnh trong HỎQNCM vớ mớttỏ chỏc hỏtt đởng cho lá bài trung lỏp, cũng đởi sủ Lodge bởtt đờn xanh cho mớtnhóm quân nhậnkể làm mớtcũccỏ đởo chính lỏt đở nhóm quân nhậncách mặngx 1 tháng 11 » trỏccỏ. Cũccỏo chính chỏp nhỏắg này đởccỏ thỏc hiểnvỏn trong vớng hai tiểng đởng hỏ vớo sáng ngày 30 tháng 1, 1964, vởn vớ ba tháng sau vớ binh bởn lỏt đở nỏn Đở nhỏtt Cởng hỏa. Ba năm tiểp theo, Miếnnam sỏng trong mớttình trỏng gởn nhỏ hỏn lỏn Trong lúc các chiếnsỏ quỏc gia đở máu hy sinh trên các chiến trỏng lan rỏng khỏp nỏi thỏ tởi thỏ đở Sài gỏn, mớtnhóm tởng tá tranh dằnh miểng đởnh chung, hỏttỏo chính đởn chỏnh lý, bởu đởng lỏc lỏng, thanh toản nhau, bởtt bở nhau, phong chỏc cho nhau, chia chắc quyỏn lỏivỏ quyỏn hành vớ nhau trên cái thậnthỏ cằng ngày cằng suy nhỏccỏ hỏo mỏncỏa đởt nỏccỏ đằg bởn bở thỏ đởch. Vớvỏ mà Hoa Kở phỏi mang gỏp quân sang đở cởu vẫntình thỏ. Tở khoặngx mớci ngỏn vớ tở cách cỏ vởn đởi thỏi Tởng Thởng Diểm, quân sỏ Mỏ cằng ngày cằng tăng cho đởn hỏn nỏa trỏi u quân vớa táccỏi nỏ, vớa cỏ vớ nỏ, vớa tiểplỏu. Sỏ thỏng vớng tởng cởng gỏn sáu mớci ngỏn ngườihỏ. Chính nghĩa cởa cũccỏ chiếndởu cởa quân dân Miếnnam cằng đở bở hiểulỏm và xuyểntỏc. Phong trỏo phỏn chiếncằng phát triểnmỏnh đởccỏ bởttỏ Hoa Kở khiếncỏ chính phỏ và quỏc hỏiphỏi nhỏng bở trỏccỏ áp lỏccỏa phong trỏo. Cũci cằng, với chính sắcdánh cỏm chặngx, tở chỏ, không đánh cho đởch ngắ gỏc mà chỏ đở mong đởch đởn bảnhỏi nhỏ, Hoa Kở chỏ cỏn mớtmỏc tiểu

chính: rút quân về nước, đem đồng bào từ binh vực, quân nhân Miền mới tích số từ tìm kiếm sau. Trong tình thế bế tắc giá trị của chiến đấu có mặt của quân đội mình ở Việt Nam, Hoa Kỳ xúc tiến Việt nam hoá chiến tranh để Miền Nam tự lo lấy số phận của mình. Đồng thời Địch Cộng Hòa, tuy tình hình nội bộ đồng bộ nhưng những cuộc chiến đấu của quân dân Miền Nam càng ngày càng khó khăn trước sự gia tăng không ngừng của lực lượng đồng chí của Kháng Cộng sản quần chúng trẻ trung và sự suy yếu của lực lượng quần chúng gia vì Hoa Kỳ cắt giảm viện trợ quân sự đến mức không đủ nhiên liệu, đồng phục, vũ khí để thay thế và các quân chủng khác. Hiệp định Paris ngày 27 tháng 1 năm 1973 đồng ký kết trong hoàn cảnh này. Chính phủ VNCH buộc phải ký nhưng không thể bỏ Hoa Kỳ bỏ rơi và các khối Mặt trận hiệp định gián tiếp mở đường cho cộng sản ở Bắc Việt xâm lăng Miền Nam vì không buộc CSBV rút về Bắc hơn một trăm ngàn quân của chúng đã đổ về vào Nam. Đúng như vậy, sau khi ký kết, CSBV tiến công khắp nơi xem hiệp định đình chiến Paris như không có, bao nhiêu quân ở Miền Bắc kéo vào Nam. Những lời khảm thét của chính phủ VNCH kêu gọi Hoa Kỳ giữ lời hứa của Tổng Thống Nixon can thiệp nhưng CSBV vì phạm hiệp định Paris, đổ bộ vào khoàng không. Quân của Hoa Kỳ mà đồng Đảng Cộng sản đã ngăn cấm không cho phép Tổng Thống can thiệp bằng quân lực của nước ngoài và thế lực của nước không phải là tàn nhẫn hơn nữa, không cho phép tháo khoán số tiền mớ y trăm triệu còn lại trong ngân khoản viện trợ quân sự để cho VNCH mua sắm thêm phương tiện chiến đấu trong những trường chiến ác liệt đang diễn ra vào những tháng quý đầu năm 1975.

Những Bài Học:

Hai thập niên đầy biến động từ 1954 đến 1975 không thể không đề cập tới những bài học cho chúng ta, cho hậu thế, cho bây giờ đây.

Những Nguyên Quốc Gia: Bài học đầu tiên của giai đoạn lịch sử này nên được dành cho những nguyên nhân Việt quốc gia chúng ta vì trách nhiệm báo về Miền Nam trước đây trước hết là trách nhiệm của chúng ta, nguyên nhân ít khi nhận ra và những điều kiện của môi trường lúc bấy giờ.

-quyền lợi của đất nước phải được đặt trên quyền lợi riêng của mỗi người, mỗi tập thể. Nói thì dễ nhưng những cá nhân, những tập thể không chấp nhận bỏ phần căn bản này của người công dân. Chúng ta phải nhìn nhận rằng nếu chúng ta có trước đây những vấn đề lãnh đạo để quy định lợi ích của quốc gia trên tất cả thì Miền Nam chúng ta cũng không thiếu những người có chức quy định xem những quy định lợi ích của quốc gia mà chỉ biết đến quyền lợi của cá nhân mình.

- dân chúng phải chọn những người lãnh đạo và những người đi đầu cho mình không những có

khả năng mà còn phải có đức độ, tài cách; phải nhìn vào quá khứ để tìm hiểu cho đúng nghe lời để nghe mệnh lệnh của hân hãn huy. Một số là chọn sai lầm sẽ rơi tại chỗ lâu dài cho công việc, cho quốc gia.

- chúng ta phải trang bị tinh thần tập thể, tập thể, phải rèn luyện tinh thần vững vàng ngay và luôn. Có mệnh lệnh giúp để chúng ta là mệnh lệnh tập thể, nhiệm vụ lúc còn còn thì tập thể của chúng ta phải luôn luôn rèn luyện không ai thối lui chúng ta, lo cho chúng ta bằng chính chúng ta. Nhiệm vụ nào cũng có quy định riêng của nhiệm vụ. Nếu quy định của nhiệm vụ mà lúc nào đó không phù hợp hay ngược lại với quy định của mệnh lệnh chúng ta thì chúng ta phải trả giá để sự tập thể thi đua sáng suốt của chúng ta.

- trong thời đại này, trên vài nước Phi châu còn lệ thuộc, không mệnh lệnh ai quan niệm mệnh lệnh rằng nhân dân chọn của mệnh lệnh quốc gia có thể bị hủy hoại vì mệnh lệnh quân sự của mệnh lệnh nhóm quân nhân. Nguyên tắc của mệnh lệnh tập thể các nước văn minh tập thể không thể kìm hay vài thế kỷ nay là sự phụ thuộc của thẩm quyền quân sự vào chính quyền dân sự (principe de subordination de l'autorité militaire au pouvoir civil) vì chính quyền dân sự phải di chuyển cho toàn dân, thẩm quyền chỉ quy định của toàn dân (souveraineté du peuple).

Hoa Kỳ: Hoa Kỳ và để bị tập thể Dân Chủ của phải hiểu và chúng ta phải kiên nhẫn làm cho họ hiểu rằng khả năng vô địch của họ với quân sự, khoa học, kỹ thuật, tiềm lực kinh tế để đào tạo họ, tập thể không miễn trừ cho họ những nỗ lực học hỏi của tập thể để thu hút những giá trị, những khát vọng, những nhu cầu, những điều kiện để thù địch của mọi dân tộc trong mọi giai đoạn của lịch sử của dân tộc, bị chuyển không ngừng theo sự chuyển biến của thế giới. Trong sự thi hành sự mệnh lệnh mà Hoa Kỳ tập thể cho các dân tộc tranh đấu cho tập thể, dân chủ của họ qua lời tuyên bố công khai và long trọng trước thế giới gần đây của Tổng Thống Georges W. Bush, siêu cường này không thể phạm phải những sai lầm và những thất bại, vì thất bại chính sách đối ngoại, vì sự phân biệt giữa những đối tượng, thù hay bạn của tập thể, dân chủ, của nhân quyền, của sự tiến bộ của nhân loại. Hoa Kỳ không thể hành sự như mệnh lệnh quốc gia tập thể những tính toán cho những quy định lợi ích tập thể và ngược lại nhiệm vụ lúc của của đã có thể để quên đi sự mệnh lệnh cao của của mình với nhân loại. Những sai lầm của Hoa Kỳ trong những quy định của họ trong nửa thế kỷ nay, để bị tập thể Trung Hoa năm 1949 và ở Việt Nam năm 1963 và 1975 đã làm cho bản thể thế giới thay đổi một cách tai hại và dài hạn, để tập thể tập thể rơi vào trong cảnh nghèo khổ và một tập thể do đó sự thế kỷ trước của tập thể thi đua sự « tập thể để » đem lên trên nhân quyền và nhân văn của con người, và để các nước trong vùng Á Châu Thái Bình Dương trong tình trạng lo ngại và cảnh giác thế kỷ xuyên trước của của sự Trung Hoa lệ thuộc, hung hãn, bá quyền, đe dọa an ninh và kinh tế của toàn vùng. Tuy vậy, nhiệm vụ chánh khách, nhiệm vụ lý thuyết gia, kinh tế gia, nhà nghiên cứu chính trị chính trị, để của để tranh nhau ca ngợi hai chế độ của sự môn đồ của báo chúa Staline nói trên bằng cách tuyên dương những thành quả của hai chế độ này, so với...tình trạng của hai quốc gia này trong thời gian đen tối nhất mà hai chế độ đã tạo nên cách đây ba bốn mươi năm hèn, khi nhân

dân hai nặc gặu chặu khặu tặu cặu vì bặu đem ra làm con vặu thí nghiệu m cho các chánh sách xã hặi chặu nghĩa thuặu n túy nhặu t.. Nghĩa là so sánh cái tặu hặi nhặu t cặu a các chặu đặu này gây nên vặi cái ít tặu hặi hặu n bấy gặu, thay vì so sánh vặi các «con rặu vặu» kặu cặu n đã vặu n lên nhặu nhựng con rặu trong thặu n thoặi tặu hặu n hai mặu i năm nay! Hoa Kặu và Liên Hiệp Âu Châu cũng đặu ng quên rặu ng 90 phặu n trăm dân ặu Trung Hoa lặu c đặu a và ặu Việu t Nam xã hặi chặu nghĩa gặu đây đang sặu ng xa hặu n đặu i mặu c nghèo khặu nghĩa là không đặu n mặu t đô la mặu t ngày vì lặu i nhuặu n trung bình tặu 400 đặu n gặu n 700 đã bặu thiệu sặu 10 phặu n trăm có lặu i nhuặu n cao chia lặu y phặu n lặu n. Quặu ng đặu i quặu n chúng này phặu i có quyặu n sặu ng đặu no, đặu ặu m, đặu tặu do, nhân phặu m đặu c tôn trặu ng nhặu tặu cặu mặu i ngặu i khác trong thặu gặu i văn minh tiệu n bặu ngày nay. Thặu gặu i Tây phặu ng nói chung, Hoa Kặu và Liên Hiệp Âu Châu nói riêng cặu n nhìn xuyên qua cái hình thặu c phặu diệu n bặu ngoài mặu ng mạnh và phặu i lặu ng nghe tiệu ng kêu gặu i xuặu t phát tặu bên trong sâu thặu m cặu a hặu n cặu tặu ngặu i cặu n đặu c gặu i thoát và đặu c hoàn trặu lặu i các dân quyặu n và nhân quyặu n cặu a hặu mà không mặu t đặu ng nào, mặu t nhà Nặc nào có quyặu n tặu c đặu t mãi mãi.

Thêm Mặu t Bài Học Cho Nhựng Ngặu i Cặu ng Sặu n Việu t Nam: Sau khi bá chặu đặu c tặu cặu Miệu n Bặc năm 1954, lặu đáng công sặu n phặu i ngặu ng nghặu cho dân hặu ng thái bình, xây đặu ng lặu i nhựng đặu vặu cặu a chiệu n tranh, phát triệu n kinh tặu, nâng cao mặu c sặu ng, chặu đặu i một ngày thuặu n tiệu n hai Miệu n Nam Bặc nói chuyệu n vặi nhau tiệu n tặu i việu c thặu ng nhặu t đặu t nặu c trong hoà bình, tặu do. Không làm nhặu vặu y, cặu ng sặu n Bặc Việu t đã phát đặu ng cuặu c chiệu n thặu hai, quyặu t xâm lặu ng Miệu n Nam, khặu ng chặu cà Đông Đặu ng nhặu chúng ta đã biệu t. Thêm hai-mặu i năm nặu i chiệu n đặu làm gặu ? Đặu thặu ng nhặu t đặu t nặu c ? Mặu t ngặu y biệu n không chặu p nhặu n đặu c vì, cặu n phặu i nhặu n mặu nh cho nhựng ngặu i còn tin ặu ngặu y biệu n này, thặu ng nhặu t chặu là và phặu i là kặu t quặu cặu a mặu t tiệu n trình thặu ng thặu o gặu a hai Miệu n Nam Bặc, mặu t công cuặu c chính trặu, mặu t sặu đặu ng thuặu n gặu a hai bên trong nhựng đặu u kiệu n không thiệu t hặi cho mặu t bên nào đặu tặu đặu y thặu c hiệu n mặu t công thặu c quặu n trặu duy nhặu t cho quặu c gia, mặu t chính quyặu n chung cho cặu nặu c. Không làm nhặu vặu y mà dùng vũ lặu c, gây nên cặu mặu t cuặu c chiệu n tranh thì hoàn toàn không phặu i là mặu t sặu thặu ng nhặu t trong ý nghĩa đặu ng đặu n cặu a sặu kiệu n lặu ch sặu này mà chặu là mặu t cuặu c xâm lặu ng trặu ng trặu n. Đặu ng cặu ng sặu n Việu t Nam đang mang trên mình bặu n án nặu ng nặu nhặu t cặu a lặu ch sặu. Hặu phặu i rút ra tặu tặu i lặu i lặu n lao cặu a hặu mặu t bài học cho chính hặu đặu tặu tặu i vặu i quặu c dân thay vì tiệu p tặu c chính sách đặu i trá lặu ng gặu t đặu ng bào trong và ngoài nặu c. Tặu bài học quá đặu t giá này, tôi mong ngặu i cặu ng sặu n Việu t Nam sặu biệu t phặu c thiệu n đặu đi vào con đặu ng chung cặu a dân tặu c. Hặu cặu n hiệu u rặu ng quyặu n hành hặu đang nặu m gặu chặu là mặu t quặu bóng bay mà mặu t cặu n gió thoặu ng mùa hè có thặu tách rặu i khặu i tay hặu.

C- Tư Đặu i Đặu i Đặu n Đặu i Mặu i : 1975 – 1986 Và Tiệu p Theo

Tư Đặu i Đặu i Đặu n Đặu i Mặu i.

12 / 18

nhieu gia đình khỏn đởn hỏn phỏi bán con, phỏi đởm hay vờ ra đi lao đởng ở nỏcc ngoài đở chỏng con ở lỏi quờ nhà. Tỏ trỏ con suy dinh đởng đởt mỏc báo đởng, sỏ trỏ em bỏ hỏc đởt mỏc đởng lo ngỏi. Chỏa bao giỏ có trong lịch sỏ mỏt cỏnh tậng phỏn xã hỏi khiẻu khỏch nhỏ vỏ y giỏa nhỏng nhà giàu hàng chỏc, hàng trăm triẻu Mỏ kim xây đởng tài sỏn mỏt cách bỏt chỏnh và nhỏng gia đình không kiỏm đởc cái ỏn hỏng ngày vì không kiỏm đởc vỏc làm, không đởc ai giúp đở kỏ cỏ Nhà Nỏcc Xã Hỏi Chỏ Nghỏa.

Nhựng Bài Học Cho Ai ?

Tỏ đỏi đỏi đởn đỏi mỏi, giai đỏn cuỏi cùng cả lịch sỏ cỏn đỏi, chúng ta có thỏ rút ra vài bài hỏc cỏ thỏ tiỏp giáp ngay vỏi hiỏn tỏi trỏc mỏt.

Nhựng ngỏi cỏng sỏn trong nỏcc: hỏ đã tỏo nên mỏt cuỏc đỏi đỏi, tậng thỏc hiỏn đởc giỏc mỏ xã hỏi chỏ nghĩa : mỏt thiên đởng ở trỏn gian. Mỏỏi năm sau, hỏ đã vỏ mỏng. Lỏnh đỏo mỏt nỏcc không phỏi là lỏnh đỏo mỏt cuỏc chỏn tranh. Xây đởng và kiỏn tỏo không cùng mỏt lỏnh vỏc vỏi xỏ đởng vũ lỏc. Mỏt chỏ thuyỏt kinh tỏ đỏa trên sỏ phỏ nhỏn và bỏi bỏ đởng lỏc thu lỏi cá nhỏn không thỏ nào ỏng đởng thành công đởc vì trái vỏi tâm lý tỏ nhiên cả con ngỏi luôn luôn muỏn làm ra tiỏn đỏ cỏi tiỏn đỏi sỏng cả mình., mỏt nhu cảu thỏng xuyên cả bỏt cả ai. Tỏ chỏ thuyỏt trên, cỏng sỏn chỏ trỏng làm chung, ỏn chung, nghĩa là tỏp trung các phỏng tiỏn sỏn xuỏt trong tay tỏp thỏ, trong tay Nhà Nỏcc, khiỏn cho không ai chỏu trách nhiỏm rõ rỏt vỏ thành quỏ cả hoỏt đởng mà ngỏcc lỏi, ai cũng muỏn dành mỏt phỏn lỏn cho mình. Mỏt khác, mỏt quyỏn sỏ hỏu phỏng tiỏn sỏn xuỏt cả mình, làm vỏc mà không hỏng đởc kỏt quỏ trỏn vỏn cả công sỏc mình, chỏc chỏn không ai làm vỏc hỏt mình. Nỏng xuỏt thỏp, hiỏu quỏ kém là chuyỏn không tránh đởc. Sỏ phỏn cả các xí nghiỏp Nhà Nỏcc vì vỏ y đã đởc an bài . Vỏi kinh nghiỏm đởt giá cả nỏn kinh tỏ xã hỏi mác-xít, cỏng sỏn đã ỏm chỏm lỏy kinh tỏ thỏ trỏng nhỏng, nhỏ đã kỏ, còn rỏp thêm cái đuỏi tai hỏi « theo đởnh hỏng xã hỏi chỏ nghĩa », làm hỏng phỏn lỏn hiỏu quỏ cả chính sách cảu rỏi này. Tóm lỏi, cỏn phỏi cỏt gỏp cái đuỏi tai hỏi ỏ y đỏ lỏi bỏ nhỏng ỏ nhỏng xỏu cả nó. Ngoài ra, phỏi đỏi mỏi chỏnh trỏ nghĩa là phỏi thỏc hiỏn tiỏn trỏnh dân chỏ hóa , trỏ lỏi cho dân các dân quyỏn và nhỏn quyỏn mà không mỏt quyỏn lỏc nào có thỏ tỏc đỏt mỏi mỏi đởc. Phỏi thành hình mỏt Nhà Nỏcc pháp trỏ, thỏng tôn lỏt pháp, mỏt hỏ thỏng lỏt pháp đứng vỏi nhỏng tiêu chuỏn cả lỏt pháp văn minh hiỏn hành trong thỏ giỏi chỏ không phỏi mỏt mỏ lỏt lỏ, nghỏ quyỏt, pháp lỏnh phỏn dân chỏ, phỏn nhỏn quyỏn, thỏ tiêu các quyỏn tỏ do căn bỏn. Đây là bài hỏc tỏi quan trỏng mà các nhà lỏnh đỏo cỏng sỏn Viỏt Nam phỏi rút tỏa tỏ kinh nghiỏm hai-mỏỏi năm qua đỏ áp đởng bây giỏ vì lỏi ích cả quỏc gia. dân tỏc.

Đỏng Bào Trong Nỏcc: Nỏn nhỏn cả cuỏc đỏi đỏi, đỏng bào trong nỏcc đã thoỏt chỏt đỏi nhỏ nhỏng ngỏi bỏn cỏ trỏ lỏi kỏp thỏi. Chính sách kinh tỏ thỏ trỏng đã mỏ đỏng cho nhỏng nhà

Đông Bào Hối Ngoại: Để tránh mất cuộc đời đời, chúng ta đã phải rời quê hương đi tìm một chân trời tự do. Do cuộc đời mới, tôi cùng lúc kiên, công sức Việt Nam đã tôi để thay đổi qui chế của chúng ta, tôi thù địch bỏ nước ra đi thành khúc ruột ngàn dặm Nghĩ quyết số 36 của công sức hàm chứa một số biến chuyển tôi tôi tôi tôi, không hơn, không kém, một số đời trá tuy tôi đời khi tôi công phân tách mới x. Về thăm quê hương, thăm cha mẹ già đang mới một thế con, không phải là nặng chuyển đáng trách nặng nhót để nh để cho công sức x để nh nh nặng con tin. Ngồi lúc, một người về thăm quê phải mang theo một thông

đi p đ y đ ý nghĩa của th gi i bên ngoài và của chính c ng đ ng ng i Vi t i h i ngo i. Thông đi p y là đã đ n lúc đ ng bào chu n b đ ng lên đòi h i dân ch , t do, no m. Đ ng bào i b n ph ng tr i, th gi i kh p n i s ti p tay ng h cu c tranh đ u của đ ng bào qu c n i. Ng n sóng th n dân ch , t do đang l n l t l i cu n nh ng b c màn s t rét r còn sót l i.

II- NH NG TRI N V NG C A T NG LAI

A- Vi t Nam Trong Chính Sách Đ i Ngo i Của Hoa K

Nhi u đ ng bào chúng ta i trong n c cũng nh i h i ngo i, ngay t i Hoa K , suy đoán t ng lai của quê h ng qua nh n th c của mình v thái đ của Hoa K đ i v i Vi t Nam xã h i ch nghĩa. Ph ng pháp suy đoán này không h n là không đúng vì m t cách t ng quát, nh h ng của Hoa K đ i v i nh ng chuy n bi n l n trên th gi i khá rõ t. Nh ng không ph i là Hoa K mu n gì cũng đ c. Và tru c h t c n ph i tìm hi u th c s Hoa K mu n gì i Vi t Nam trong nhi m k hai của T ng Th ng Georges W. Bush. Nh chúng ta đã bi t, nhà lãnh đ o Hoa K có tuyên b ít lâu sau khi đ c tái c là ông s h tr cho các dân t c đ ng lên tranh đ u cho t do dân ch của n c h . M t l i tuyên b có tính cách chung, không ám ch m t n c nào nh ng ch c ch n đã làm cho nhi u n c e ng i dù ch a đ n n i lo ng i. V v n đ Vi t Nam, ngày 21 tháng 3 v a qua, Đ i s M i Hà N i, Michael W. Marine, ti p xúc v i c ng đ ng ng i Vi t t i San Francisco,. M c đích, theo tôi nghĩ, v à là đ chu n b cho cu c vi ng thăm trong vài tháng t i của Phan văn Kh i, Th T ng của c ng s n B c Vi t nh ng quan tr ng h n, v a gián ti p cho chúng ta bi t nh ng nét chính của chính sách của chính ph Bush hi n th i. M t s chu n b nh v y, nói chung, trong cách th c làm vi c của b ngo i giao các n c không có gì l y làm i. Đ i v i n i v i San Francisco, b Ngoai Giao Hoa K ph i lo h n n a vì Kh i mu n đ n thăm toà T ng lãnh s của ch đ Hà N i t i đây. Và ai cũng bi t t i đây cũng nh i Vùng V nh (Bay area) bao quanh, cũng nh i qu n Cam (Orange county) i Nam California, n i có ng i Vi t đông nh t i h i ngo i, nhi u thành ph không ti p các « nhân v t » của c ng s n Vi t Nam và c vàng ba s c đ của qu c gia Vi t Nam v n ph t ph i bay. B Ngoi Giao đ i th i Colin Powell đã b c mình v chuy n này nh ng không làm gì đ c b i tính cách t tr n i b của các thành ph đ a trên nguyên t c phân quy n r ng rãi của Liên bang Hoa K. Nh ng r c r ch chu n b của đ i s M làm cho nhi u đ ng bào ta nghĩ r ng ông Bush đã thiên v phía c ng s n Hà N i. S lo ng i này có ph n đúng trong lúc này, không ph i vì ông Bush thiên v bên nào nh ng vì ông và chính ph của ông làm vi c theo m t ch ng trình hành đ ng trong đó, bên c nh nh ng v n đ i u tiên của Hoa K (bình đ nh và tái thi t Irak, ch ng kh ng b trên n i đ a Hoa K và trên toàn c u, th c hi n l trình hoà bình i Trung C n Đông, ngăn ch n ch ng trình ch t o vũ khí nguyên t của Iran, của B c Hàn, đ y m nh công cu c c ng c chính quy n dân c Afganistan và tái thi t n c này, v rút quân của Syrie kh i Liban v.v.) còn có nh ng v n đ chi n l c t ng vùng (Thái bình D ng, Âu Châu, Trung C n Đông) ho c toàn c u, và c nhiên trên t t c , là các v n đ thi t y u n i b của siêu c ng này nh năng l ng, an sinh xã h i, thâm th ng ngân sách, thi u th ng gia tăng của cán cân ngo i

thông, từ khi m dng,n n chuy n dch xí nghi p ra ngo i qu c, từ tăng trng, từ gia tăng v t giá v.v. Trong nhng vn đ chi n l c tng vùng c a th gi i, n i b t đ c bi t trong nhng ngày g n đây là vn đ Trung qu c, m t vn đ đã đ c đ t ra t h n n a th k nay nh đã ghi trên ch không ph i m i m g i nhng thái đ hung hăng c a B c Kinh đ i v i Đài Loan v a r i ti p theo nhng v dánh đ t, tranh dành các đ o i bi n Nam h i,dánh h i ph n V nh B c Vi t, b n ch t ng ph Vi t Nam làm cho tình hình trong vùng căng thng ph n nào và đòi h i Hoa K bi u l thái đ m t cách rõ r t h n. Hà N i ch mong có v y cũng nh nhiều qu c gia Đông Á , n i mà an ninh và hoà bình khó b o đ m đ c n u Hoa K đ ng ngoài cu c trong lúc hai ch đ cng s n Trung Hoa và B c Hàn đang còn ng tr trên hai qu c gia này. T 1950, m t s đ u óc M đã nghĩ đ n v i c bi n ông H Chí Minh thành m t Tito Á Châu nhng m i ng i đã bi t, ông H không bao gi là Tito mà ng c l i đã nhu m đ c Đông D ng, thi hành đúng ch trng bành trng c a quan th y Staline.. Gi đây, Hoa K i mu n dùng cng s n B c Vi t đóng vai trò c a Tito m t l n n a, có l vì không có ai khác đ làm cái đ i biên gi i phía Nam c a Trung Hoa. Chúng ta ph i công nh n và c u mong Hoa K th c hi n đ c và t t chi n l c bao vây (stratégie d'endiguement) đ p đ phòng lũ t này vì quy n l i t i thng c a n c ta, m t quy n l i v t lên trên t t c nhng quy n l i khác chng nào n c lảng gi ng v i đ i c a chúng ta ch a đ c qu n tr b i m t ch đ dân ch , sng hoà đ i u v i cng đ ng th gi i. Vn đ th c s đ t ra cho chúng ta là làm sao chng t cho Hoa K hi u r ng nhng ng i Vi t không cng s n, nhng ng i Vi t yêu chu ng t do, dân ch , hi n trong n c hay ngoài n c, có đ y đ kh năng, có đ y đ quy t tâm , có đ y đ l ng tâm và đ o đ c, có nhi u h n tng l p lãnh đ o cng s n hi n th i, t t c nhng đ i u ki n c n thi t đ xây dng m t vn h i m i dân ch , t do, hoà bình, ti n b cho n c Vi t Nam và t đ y, góp ph n tích c c và h u hi u vào công cu c b o v an ninh và hoà bình cho Đông Nam Á Châu và Thái Bình D ng. Chúng ta ph i cùng nhau c gng t o nên m t hính nh t đ p c a cng đ ng ng i Vi t Nam đ xóa b m t s đ nh ki n không đ c t t đ p mà m t ph n đ lu n ngo i qu c đang còn l u gi t trong dĩ vãng c a chúng ta. Chúng ta ph i tranh th không ngừng thi n c m và lòng tin c y c a th gi i, đ i u ki n tiên quy t c a s h tr dành cho cu c tranh đ u cho dân ch , t do, cho dân quy n và nhân quy n c a dân t c Vi t Nam.

B- Nhân Dân Việt Nam

Tr c h t chúng ta, trong n c cũng nh ngoài n c, c n ph i ý th c m t cách sâu s c và rõ r t r ng s ph n c a chúng ta, tng lai c a đ t n c chúng ta, c a quê hng chúng ta, do chính chúng ta đ nh đ o t. S h tr c a b n bè năm châu b n b luôn luôn đ n sau, đ giúp đ và ti p tay cho chúng ta ch hoàn toàn không ph i đ thay th chúng ta. M t thái đ l i vào ng i ngoài, vào n c ngoài ch mang l i s khinh r và t ch i c a chính nhng ng i mà chúng ta ch đ i h giúp đ . Chúng ta c n m i s h tr t bên ngoài và chúng ta ph i t rõ xng đáng v i nhng s h tr y. Tr n v ng x u – Có nghĩa là tình trng mà chúng ta đang chng ki n i quê nhà và tóm l c c trên s không thuyên gi m và còn có th t h i h n n a. V chính tr , vn đ c đ ng, đ c tài, đ c tr . Dân quy n và nhân quy n ti p t c b t c đ o t. N n tham nhũng càng ngày càng t i t h n. B t công xã h i, cách bi t giàu nghèo, s không gi m b t mà còn gia tăng. Vi t Nam vn ng i l i v trí áp chót nghèo nh t th gi i. B c tranh

